

N:o 58.

Af Herr **Ekman, Johan Jakob**, angående upphörande af Inrikes Fyr- och Båk-afgiften.

I afseende på inrikes sjöfarten torde väl flera, ännu gällande, både tidsödande och utgift fordrande kontrollbestämmelser komma att bortfalla, i den mån de, såsom en följd af det friare tullsystemet, finnas öfverflödige; om sådana, till lättnad för trafiken ledande förändringar behöfver här icke ordas, enär vederbörande embetsmyndighet derom nog drager försorg; men på denna sjöfart hvilat en tunga under benämning af »inrikes Fyr- och Båk-afgift», hvilken, om den ock icke till beloppet är så betydlig, likväl är förenad med flera olägenheter.

Denna afgift, utgående med olika öresbelopp, allt efter farkosternes beskaffenhet, såsom däckade eller odäckade, om de medhafva last, eller gå i ballast o. s. v. har emedlertid, äfven den, betydligt stigit, i det att inrikes Fyr- och Båk-afgiften, som år 1855 utgjorde R:dr 14,588: 25, för 1864 uppgått till R:dr 36,457: 60. Äfven detta sednare, högre belopp torde likväl, då det fördelas på inrikes-fararne utmed Sveriges hela kuststräcka, knappast uppgå till 1 R:dr för hvarje resa, men ofta till en ringare del deraf.

Redan ur ekonomiskt administrativ synpunkt synes det vara mindre ändamålsenligt, att för en, så på det hela obetydlig, öfver hela riket fördelad inkomst nödgas hålla tjenstemän för dess debitering, uppbärande och redovisande, för revision af de afgifna redogörelserne m. m. Men verkligt otjenligt synes vara att för dessa oansenliga liquiders verkställande pålägga skärgårdsbefolkningen ett för densamma i allmänhet besvärligt bestyr och ett ofta ganska menligt hinder i dess lofliga verksamhet, i hvilket sednare hänseende må exempelvis nämnas, att en skeppare, som är klar till afsegling, men ej inom stadgad expeditionstid medhunnit klareringen af något öretal i fyr- och båk-afgift, måste invänta nästa söckendag, då tullkontoret åter öppnas.

Ett på sednaste tiden inträffadt, särskildt förhållande påkallar dessutom för denna fråga ökad uppmärksamhet.

Uti alla Lots- och Båkförordningar, äfven den af år 1862, hafva fartyg och båtar under ett visst lästetal varit befriade från fyr- och båk-afgifts erläggande och som inrikes fraktfarten varit och är i behof af all tillbörlig lindring, hafva båtförare å vestra kusten, och förmodligen äfven å rikets öfriga kuster, vid farkosternas byggande låtit sig angeläget vara att lastdräktigheten icke öfverskred det lästetal, 10 svåra läster, eller 6 nyläster för däckade och 15 svåra läster, eller 9 nyläster för odäckade fartyg, hvarmed afgiftsfrihet är förenad. Nu har likväl, under tillämpning af Kongl. Maj:ts förnyade Reglemente af den 21 December 1865 angående fartygs och båtars mätning, det inträffat, att, nästan utan undantag, skärgårds- och kustbefolkningens båtar vid ommätning ansetts hålla ett bråktal öfver sagda afgifts fria lästetal af 6 eller 9 nyläster, hvaraf följt, att icke mindre inrikes fyr- och båk-afgift måst påläggas, utan äfven, då tullklarering sålunda egt rum, båtförarne måst, åtminstone i vissa fall, vidkännas, likaledes efter lästetalet, en ny utgift, eller umgälder till de respektive städerna der sjöfart idkas, på grund af för dem fastställda hamntaxor.

Dessa nya pålagor, inrikes fyr- och båk-afgift samt hamnumgälder, der sådana förut icke egt rum, skola ovedersägligen menligt inverka på inrikes sjöfartstrafiken, och då, efter hvad förut är visadt, fyr- och båkumgälderna så högst betydligt stigit, samt ytterligare komma att stiga, dels genom utrikes sjöfartens tillväxt, dels till följd af det nya mätningssättet, som, om än i mindre mån, på det hela höjer lästetalssiffran, samt då inrikes fyr- och båk-afgiften är förenad med mera omgång och besvär än som af inkomstbeloppet motsvaras, såsom utgörande blott omkring 6 procent af nuvarande fyr- och båkintrad, synes på dessa förenade skäl billigtvis kunna begäras att inrikes fyr- och båk-afgiften må upphöra, och hvilket jag härmed ock vågar föreslå.

Stockholm den 29 Januari 1867.

J. J. Ekman.